

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/227/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114204211
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114204211.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu H. T., bývajúceho v R., na ul. H. č. XX, proti žalovanému Obec O. Q. T., o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaniach účastníkov proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 31.03.2015 č. k. 10C 53/2014 - 51 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania a žalobca n e m á p r á v o na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku zo strany žalobcu konanie zastavil. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolania obaja účastníci.

Žalobca navrhol rozhodnutie zrušiť. Ako dôvod uviedol, že sa nachádza v sociálnej núdzi a nemá dostatok finančných prostriedkov. Doposiaľ z titulu súdneho poplatku zaplatil 40 Eur a každý mesiac uhrádza po 10 Eur.

Žalovaný požadoval uznesenie vo výroku o trovách konania zmeniť tak, aby z titulu trov prvostupňového konania mu bola priznaná čiastka 2.110, 68 Eur a z titulu trov odvolacieho konania čiastka 64,85 Eur. Zdôraznil, že zastavenie konania zaviniel žalobca nezaplatením súdneho poplatku a preto pri rozhodovaní o trovách sa malo vychádzať z ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Odvolací súd v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolania účastníkov nie sú opodstatnené, aj keď so záverom o potrebe použitia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania sa stotožniť nedá.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia vo výroku o zastavení konania je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej doposiaľ nebola v celom rozsahu splnená poplatková povinnosť, ktorá žalobcovi ako poplatníkovi (§ 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov) vznikla podaním žaloby (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov). V tejto súvislosti je potrebné dodať, že uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.9.2014 č.k. 20Co 185/2014 - 42 bolo žalobcovi priznané čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov nad sumu 300 Eur. Žalobca napriek výzve súdny poplatok zo žaloby vo výške 300 Eur v celom rozsahu neuhradil. V dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku v

celom rozsahu zo strany žalobcu muselo byť konanie podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov zastavené.

Čo sa týka výroku o trovách konania pri rozhodovaní o nich sa nesprávne vychádzalo z ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.. Nezaplatenie súdneho poplatku v celom rozsahu zo strany žalobcu je potrebné hodnotiť ako zavinenie žalobcu na zastavení konania a preto pri rozhodovaní o trovách sa v zásade malo vychádzať z ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Aplikácia tohto ustanovenia nie je bezvýhradná a neprichádza do úvahy vtedy, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať.

V ustanovení § 150 ods. 1 O.s.p. je fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Zákon vyžaduje na také rozhodnutie dve podmienky a to, že musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a že musí ísť o výnimočné okolnosti. Výklad týchto podmienok ponecháva zákon na súdnej praxi. Bude preto vecou konkrétneho prípadu, či dôjde k takým okolnostiam, ktoré budú podkladom na rozhodnutie súdu o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravuje náhradu trov konania.

K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Druhá oblasť sa týka sociálnych aspektov. Dochádza k nej vtedy, ak z priebehu konania výrazne vystupuje do popredia, že povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo môže ich uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

Z obsahu spisu vyplynulo, že mesačný príjem žalobcu pracujúceho v Českej republike predstavuje sumu okolo 19.000,-Kč. Z tohto príjmu spláca bankový úver vo výške 218,20 Eur mesačne. Spolu s manželkou má ešte vyživovaciu povinnosť k trom nezaopatreným deťom. Tieto pomery žalobcu predstavujú dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý nie je možné žalovanému priznať náhradu trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania. Priznaním týchto trov by bolo ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalobcu a jeho rodiny. Na strane druhej v konaní nebolo tvrdené a ani sa nepreukázalo, aby nepriznaním týchto trov žalovanému bola jeho majetková sféra výrazným spôsobom dotknutá.

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Pokiaľ ide o žalobcu tento ako neúspešný účastník právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.